06/07/2022

Μνήμη του Οσίου Αθανασίου του Αθωνίτου στο Παλαιοχώρι Χαλκιδικής

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ιερισσού, Αγίου Όρους και Αρδαμερίου

Η μνήμη του Οσίου και θεοφόρου πατρός ημών Αθανασίου του Αθωνίτου, μεγάλου ασκητού του 10ου αιώνος μ.Χ., τιμήθηκε χθες, Τρίτη 5η μηνός Ιουλίου τ.ε, με μεγαλοπρέπεια στον Μοναστικό Οίκο «*Παναγία, η χαρά των θλιβομένων*» (στο Παλαιοχώρι Χαλκιδικής), του οποίου Γέροντας και Πνευματικός είναι ο Πρωτοσύγκελλος της Ιεράς Μητροπόλεως Ιερισσού, Αρδαμερίου και Αγίου Όρους, Παν. Αρχιμ. π. Ιγνάτιος Ριγανάς. Του Όρθρου και της πανηγυρικής Θείας Λειτουργίας προέστη ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ιερισσού κ. Θεόκλητος, πλαισιούμενος από τους Διακόνους π. Αθανάσιο Σγουγγάρο και π. Νικόλαο Τσεπίση, επίσης δε από πλειάδα Κληρικών της Ιεράς Μητροπόλεως και του Αγίου Όρους.

Σύμφωνα με το Ο ευλογημένος λαός του Θεού προσήλθε να τιμήσει τον μεγάλο ασκητή και θεοφόρο Άγιο, που σφράγισε με την παρουσία του τη Μοναστική Πολιτεία του Αγίου Όρους, με επικεφαλής τον Δήμαρχο Αριστοτέλη κ. Στυλιανό

Βαλιάνο, τον Αντιδήμαρχο κ. Νικόλαο Αυγερινό, τον Πρόεδρο της Κοινότητος Παλαιοχωρίου κ. Γρηγόριο Κατσιαρμά, την Αντιπρόεδρο του Αριστοτελείου Πνευματικού Κέντρου κα Ελένη Καραντώνα κ.α.

Ο **Σεβασμιώτατος στην ομιλία του έκανε λόγο για το γέννημα της Τραπεζούντας,** τον **Όσιο Αθανάσιο, που υπήρξε γόνος φιλοθέων γονέων, επιφανών και πλουσίων, έλαβε δε ανατροφή αγαθή και παιδεία επιπέδου, διδάσκοντας ο ίδιος σε κάποια Σχολή**. «**Εραστής του μοναχικού βίου, μόνασε στην ευλογημένη Βιθυνία, όπου Ηγούμενος ήταν ο Μιχαήλ ο Μαλείνος, κατά σάρκα συγγενής του Αυτοκράτορος του Βυζαντίου Νικηφόρου Φωκά**, **με τον οποίο ο Άγιος ανέπτυξε μεγάλη φιλία και πνευματική σχέση που σφράγισε την περαιτέρω ζωή του**. Να σημειωθεί ότι όταν ο Νικηφόρος ανέλαβε φοβερό αγώνα εναντίον των Αράβων στην Κρήτη, κάλεσε κοντά τον φίλο του Μοναχό Αθανάσιο, ο οποίος τον στήριξε πνευματικά και παρέμεινε πλησίον του μέχρι την τελική τους κατατρόπωση.

Τιμώντας τον φίλο του Αυτοκράτορα ο Αθανάσιος με τις πνευματικές του συμβουλές, δεν παρέμεινε δίπλα στην εξουσία, αλλά από το 961 μ.Χ. αρχίζει να κτίζει τη Μεγίστη Λαύρα στο Όρος, που αποτέλεσε το προζύμι της δημιουργίας του εξαιρέτου προσφόρου της Αθωνικής Πολιτείας. Ο Αθανάσιος, συνέχισε ο Σεβασμιώτατος, δεν εργάστηκε μόνο για την οικοδόμηση του πρώτου Μοναστηριού του Άθωνος, αλλά ασκούμενος με προσευχή και δάκρυα και νηστεία προέβη στη μεταρρύθμιση και οργάνωση του μοναχικού βίου, συντάσσοντας το μοναδικό Τυπικό λειτουργίας του, με τις περίφημες Ακολουθίες και Κανόνες Του. Άλλωστε, το Τυπικό του μεγάλου αυτού Ασκητού, όπως και το Τυπικό της περίφημης Μονής του Αγίου Σάββα στα Ιεροσόλυμα διαπνέουν τον ορθόδοξο τρόπο ζωής και ιδίως τη μοναχική πολιτεία στην ορθοδοξία. Στο σημείο αυτό ο Σεβασμιώτατος προέβη σε μία αποτίμηση της προσφοράς του αγιορείτικου μοναχισμού, αλλά και ευρύτερα της μοναχικής πολιτείας στην πορεία του ορθόδοξου τρόπου ζωής, αλλά και της κοινωνίας μας σε οικουμενική κλίμακα. Τρεις είναι οι βασικές πτυχές, είπε ο ομιλητής, που χρωμάτισε μοναδικά ο ασκητικός και πνευματικός βίος κυρίως του αγιορείτικου, αλλά και του οικουμενικού ορθόδοξου τρόπου ζωής:

α) Ο μοναχισμός επεσφράγισε και επισφραγίζει την καθαρότητα της ορθής πίστεως της Εκκλησίας μας. Η ορθή δόξα, η Ορθοδοξία, διατήρησε τα ζώπυρά της μέχρι σήμερα ακριβώς στηριγμένη στην αγιοζωή της Μοναχικής Πολιτείας. Ας θυμηθούμε μονάχα την προσφορά της Μονής του Στουδίου στην Κωνσταντινούπολη, εκείνη του Αγίου Σάββα στα Ιεροσόλυμα, της Λαύρας του Οσίου Ευθυμίου και του Οσίου Θεοδοσίου στην έρημο και τα δάκρυα της προσευχής της Νιτρίας.

β) Ο ασκητικός τρόπος ζωής επεσφράγισε και επισφραγίζει την πνευματικότητα της Εκκλησίας, μοσχοβολά την πνευματική ζωή της Εκκλησίας και αποτελεί τον πνευματικό πνεύμονα κάθε ψυχικής ανατάσεως και πορείας προς τον Κύριο. Ο μοναχισμός συνιστά τα Άγια των Αγίων της πνευματικής αναζητήσεως και πορείας του κόσμου. Και

γ) Τα Μοναστήρια μας και οι μεγάλες προσωπικότητες που τα κατέστησαν κέντρα αγιασμού και πηγές σωτηρίου, υπήρξαν ουσιαστικά η παρηγοριά του Λαού και η βακτηρία, δηλαδή το αποκούμπι τόσο της εκκλησιαστικής, όσο και της κοσμικής εξουσίας. Πίσω από Αυτοκράτορες, Εθνάρχες, και θεοσεβείς Ηγήτορες του κόσμου φυτρώνει και φύτρωνε ένας Πνευματικός, ένας Γέροντας που το κομποσχοίνι του,

η μονολόγιστη Ευχή προς τον Κύριο και η Παράκληση προς τους Αγίους έκαναν να φυτρώση και να βγάλη καρπούς το ραβδί της εκκλησιαστικής και κοσμικής

Επίσκοπός

πολυτελή

Προ της Απολύσεως εκκίνησε Λιτανεία της θαυματουργού εικόνος του

Δεσπότη

Για περισσότερες φωτογραφίες, κάντε κλικ εδώ